वीतस्य चैव योन्याश्च वीतमुत्कृष्टमुच्यते। सर्व्यभूतप्रमृतिर्हि वीजलचणलिता॥ ३५॥ यादृशं तृप्यते वीतं चोत्रे कालोपपादिते। तारुग् रोक्ति तत् तस्मिन् वीतं स्वैर्वाञ्चितं गुणैः॥३६॥ र्यं भूमिकिं भूतानां शाश्वती योनिरुच्यते। न च योनिगुणान् कांश्चिद्वीतं पुष्यति पुष्टिषु ॥ ३७॥ भूमावप्येकके दारे कालोप्तानि कृषीबलैः। नानारूपाणि जायते वीजानीक् स्वभावतः॥ ३८॥ व्रीक्यः शालयो मुद्रास्तिला माषास्तथा यवाः। यथावीतं प्ररोक्ति लशुनानी चवस्तथा ॥ ३१ ॥ अन्य इपं जातमन्यदित्येतन्नोपप्यते। उप्यते यद्धि यद्धीतं तत् तद्व प्रशेक्ति॥ ४०॥ तत् प्राज्ञेन विनोतेन ज्ञानविज्ञानवेदिना। आयुष्कामेन वतव्यं न जात् पर्योषिति॥ ४१॥ अत्र गाथा वायुगीताः कोत्तयित पुराविदः। यथा वीतं न वप्तव्यं पुंसा पर्परियहे ॥ ४५ ॥ नश्यतोषुर्ययाविद्यः वि विद्यमनुविध्यतः। तथा नश्यति वै चित्रं वीतं पर्परिग्रहे ॥ ४३ ॥